

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 150. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm7035/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Alt hvad I har for at berige sine Hof-Mænd, og han tilføje
ner sig eders bedste Gæds-Gænge og eders bedste Tjende, saa
I blive selv hans Trælle, og naar I da samre eder, da vil
Herren ikke høre det, thi I har selv forlangt en Konge! Nei,
raabde Folket, ikke saa, men vi vil have en Konge, ligesom
andre Folk, der kan skaffe os Ret og kan gaae i Spidsen for
os, naar vi har Krig *)!

Dermed gik hver til Sit, men nu var der en Ungers-
Evend af Benjamins Stamme, ved Navn Saul, som var
en overmaads smuk og velskab Mand og var sit Hoved høiere
end helt Folket, og ham sendte hans Fader Kis, som boede i
Gibea og var en fornem Mand, ud med en af sine Kætte
at lade om nogle Væser som var blevet borte. De ledt læn-
ge forgiæves paa Ephraims Bjerg og da de kom til Sibeh
eller Armathaim, sagde Saul: lad os nu vende om at ikke
Kætte skal blive mere bekymret for os end for Væserne! Nei,
sagde Kættens, der boer en Guds Mand i denne By, som der
gaaer meget Ord af, ser Alt hvad han spaaer det sker, lad
os gaae til ham, at han kan vise os paa ret Veil! Velan,
sagde Saul, men port Brod er jo sluppet op, hvad har vi
at forære den Guds Mand? Jeg har en Sølv-Penge, sagde
Kættens, den kan du give ham. Da de nu gik op imod Byen,
modte de nogle Smaa-Piger som hentede Vand, og spurgte
dem: om Seeren var hjemme, hvortil de svarede: ja, han
er, og naar I gaae stærk, da træffe I ham før han gaaer op
paa Høien og velsigner Slægt-Døtteren, thi der er Døtters-Gilde i
Dag. Inde i Byen modte de en Mand, som Saul spurgte
dem om, hvortil Seeren boede, og Manden svarede: det er mig
og gik du op paa Høien og var min Gæst i Dag, og bryd
dig ikke om Væserne, thi dem har Man fundet; men hvem
hører Væren til i Israel uden dig og din Faders Hus! Her-
ren havde nemlig Dagen i Forveien ladet Samuel vide, at

*) Kongeb. I. 7. 8.

han saalteses skulde møde den Mand der var udsæet til Konge,
og næste Morgen, da Samuel fulgte Saul ud af Byen,
lod han Karlen gaae forud, og da de var i Centrum, tog han
Ditte-Klaffen og satte Saul til Israels Konge og sagde
ham visse Tegn, som skulde møde ham naar han gik hjem, til
Stadsfæstelse paa, at det var Jehovahs Raad. Det sidste
der skulde møde den Udsæede, var en Prophet-Skare, der skulde
komme ned fra Døtters-Høien paa hin Side Bethlehem, med
Fløits-Spil og Singsange, og da, sagde Samuel, skal Her-
rens Mand ogsaa komme over dig, saa du prophetere og du
skal blive til et andet Memne! Det gik ogsaa virkelig som
Samuel spaaede, og da Sauls gamle Bekjendtere saae
ham i Selskab med Prophetene, og hørte ham, grebet af
Landsn, føre deres Sprog, sagde de til hverandre, hvad siden
er blevet til et Døtters-Sprog, hvorhan, er Saul nu ogsaa blandt
Prophetene!

Derpaa sammenkaldte Samuel Folket i Masphath,
talte og sagde: saa siger Herren, Israels Gud, som udsæede
Israels Folk af Egypten, Jeg udred eder af Kong Pharaos
og af alle de Kongers Haand som eder plagede; men I har
i Dag laaet Brag paa den Gud som eder frelste af at eders
Kætters og Væser, og I siger bestil os en Konge, saa fremstille
eder nu for Herren, hver Stamme og hver Slægt for sig!

Nu blev der kastet Lodd og Loddet traf først Benja-
mins Stamme, saa Matarers Slægt, saa Kishes Hus og
endelig Saul deri, som blev trulstet frem af sit Skul og ud-
raabt til Konge, og helt Folket ijemte Fjerde-Raad og sagde:
længs leve Kongen!

Hvem af fornemme Folks Børn der selde sig betyngede
til det, ledpaaede nu ogsaa Saul hjem til Gibea, og da
nogle Uffrum forhaandede ham og raabde: Væse være med den
Befættet, da led Saul, som han ikke hørte det *).

*) Kongeb. I. 9. 10.

